

Р Е Ш Е Н И Е № 172

гр.Перник, 15 май, 2015 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на шестнадесети април две хиляди и четиринадесета година в състав:

Съдия : Емилия Иванова

при секретаря А.М.***, като разгледа докладваното от съдията **адм. дело № 140** по описа за **2015** година на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 124 от ЗДСл.

Образувано е по жалба на **Р.Г.Г.,*****, срещу заповед № Д-02/26.01.2015 г. на Председателя на Държавната агенция по метрологичен и технически надзор. С атакуваната заповед за виновно неизпълнение на служебни задължения и отговорности по смисъла на чл.21,ал.1 и ал.2 от Закона за държавния служител е наложено дисциплинарно наказание "уволнение" на жалбоподателя и на основание чл. 107, ал.1, т.3 от ЗДСл е прекратено служебното му правоотношение.

Жалбоподателят оспорва законосъобразността на издадената заповед. Счита, че са допуснати нарушения на административно производствените правила, както и на материалния закон. Нарушено е и правото му на защита, тъй като не му е предоставена възможност да даде обяснение по твърдяните нарушения на служебните задължения. Възразява, че при налагане на дисциплинарното наказание не е взета предвид тежестта на нарушението, последиците от него, обстоятелствата, при които е възникнало, както и цялостното му поведение като държавен служител. Иска се отмяна на заповедта и претендира разноски.

Ответникът по жалбата – Председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/, чрез пълномощник, оспорва жалбата като неоснователна. Твърди, че дисциплинарното наказание е наложено при спазване на всички законови изисквания. Представя писмени бележки с подробни мотиви относно законосъобразността на административния акт. Моли заповедта да бъде потвърдена, както и претендира присъждане на разноски.

Административен съд Перник, след като прецени събраните по делото доказателства, обсъди доводите на жалбоподателя и тези на административния орган, съобрази разпоредбите на закона, установи следното:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, като подадена от надлежна страна, засегната от действието на издадената заповед и депозирана в предвидения от закона срок.

Разгледана по същество е неоснователна.

Доказателствата по делото установяват, че със заповед № Н-14/13.02.2013 г. на Председателя на ДАМТН, на основание чл. 15, във връзка с чл.12 от ЗДСл., **Р.Г.Г.,***** е назначен на длъжност "главен инспектор" в ГД „Инспекция за държавен технически

надзор”, РО ИДНТ – Пловдив.

Със заповед № А - 065/14.02.2013 г. на органа по назначаване е наредено жалбоподателя да изпълнява функциите си на главен инспектор в ГД ИДТН, РО ИДНТ-София, считано от 14.02.2013 г.

С последваща заповед №Н-26/22.03.2013 г., на основание чл. 82, ал.1 във връзка с чл.12 от ЗДСл., лицето е преназначено от заеманата длъжност на длъжност гл.инспектор в ДАМТН, Специализирана администрация, ГД”Инспекция за държавен технически надзор” РО ИДТН-София, месторабота – гр.Перник, считано от 25.03.2013 г.

След като започва работа в гр.Перник, жалбоподателя е преназначаван няколко пъти, във връзка с извършвани промени в наименованието на заеманата длъжност или одобряване на ново поименно щатно разписание.

С писмо изх.№46-12-40-54/22.04.2014 г. Началник отдел ИДТН Западна България, изпраща до Председателя на ДАМТН преписка с предложение за образуване на дисциплинарно производство.

Със Заповед № А-321/28.05.2014 г. издадена от Председателя на ДАМТН е образувано дисциплинарно дело №2 от 2014 г. В тази връзка Дисциплинарния съвет към ДАМТН е свикан на своето първо заседание на 10.06.2014 г. от 16.00 ч., като са обсъдени фактите и обстоятелствата относно извършените нарушения и е изслушан Д. И.Г.***, който е пряк ръководител на жалбоподателя.

Съгласно вписаното в протокол№2/13.06.2014 г. е проведено второ заседание на дисциплинарния съвет, като е пристъпено към разглеждане на констатациите обективирани в доклади вх.№46-12-40-61/07.05.2014 г. и вх.№46-12-40-62/07.05.2014 г. и запознаване с приложените с писмо вх.№ 46-12-40-54/22.04. 2014 г. писмени доказателства.

След обсъждане на докладите и поведението на Р.Г.*** като контролен орган, дисциплинарния съвет е приел решение с мнозинство, че е налице дисциплинарно нарушение свързано с неизпълнение на преки задължения и отговорности по т.5.7, 5.9 и т.7.1 от длъжностната характеристика и следва да се наложи дисциплинарно наказание по чл.90, ал.1, т.5 от ЗДСл.

С покана изх.№ 78-00-721/18.12.2014 г. на Председателя на ДАМТН са изискани писмени обяснения относно констатациите за нарушения в изпълнение на служебните му задължения по конкретни въпроси свързани констатациите в доклади вх.№ 46-12-40-54/22.04.2014 г.; вх.№46-12-40-61/07.05.2014 г. и вх.№46-12-40-62/07.05.2014 г. На основание чл. 93, ал.1 от ЗДСл. Р.Г. е поканен да бъде изслушан в сградата на ДАМТН на 22.12.2014 г. от 10,00 часа. Поканата е получена лично на 18.12.2014 г.

Със заповед № Д-02/26.01.2014 г. на Председателя на ДАМТН, на основание чл. 90, ал.1, т.5 от ЗДСл, на Р.Г.Г. – гл.инспектор в РО ИДТН Западна България в ГД ИДТН към ДАМТН е наложено дисциплинарно наказание "уволнение".

Със Заповед № Д-14/18.06.2014 г. на Председателя на ДАМТН, на основание чл. 93, ал.1 от ЗДСл. са изискани обяснения от държавния служител по седем точки относно констатирани нередности при изпълнение на служебните му задължения. Обясненията са изискани във връзка с констатациите на дисциплинарния съвет за допуснати нарушения на служебните задължения и изнесените факти и обстоятелства в доклади вх.№ 46-12-40-61 от 07.05.2014 г., вх.№ 46-12-40-62 от 07.05.2014 г., вх.№ 46-12-40-67 от 28.05.2014 г.

Посочено е, че се касае за допуснати дисциплинарни нарушения по смисъла на чл. 89, ал.2, т.1 от ЗДСл - "неизпълнение на служебните задължения" във връзка с чл.21, ал.1 и ал.2 от ЗДСл. Прието е, че нарушенията са извършени виновно, тъй като той е бил

задължен да знае, че с неосъществяването на необходимия контрол и формално извършени проверки по спазването на изискванията на ЗТИП и наредбите към него е създадо риск от възникване на кризисни ситуации или такива с необратими последствия за населението.

Заповедта за уволнение е законосъобразна. Не се доказаха в хода на съдебното производство твърденията за нарушение на административно производствените правила и допуснати нарушения на материалния закон.

Оспорената заповед за налагане на дисциплинарно наказание е валиден административен акт, тъй като е издадена от компетентен орган – Председателя на ДАМТН. Председателят на агенцията е орган по назначаване съгласно чл.6, ал.2 и 3 от ЗДСл и според чл.92, ал.1 от ЗДСл налага дисциплинарни наказания на държавните служители в подчиненото му ведомство.

Заповедта е съставена в предвидената от закона писмена форма и съдържа изброяване на предвидените реквизити съгласно чл. 97, ал.1 от ЗДСл. В хода на производството по издаването на заповед № Д-02/26.01.2015 г. не са допуснати съществени процедурни нарушения, които да водят до нейната отмяна.

Не се споделя и поддържано от жалбоподателя възражение относно процесуалната незаконосъобразност на заповедта, а именно, че издаването ѝ не е съобразено със сроковете, разписани в чл. 94, ал.1 от ЗДСл. Според цитираната норма дисциплинарни наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. В случая не могат да бъдат приети твърденията при оспорването, че нарушението е станало известно на административния орган при издаването на фактури №4000016605/21.01.2014 г., №4000016615/06.02.2014 г. и №4000016616/06.02.2014 г. за заплатени такси от проверяваните дружества. Според жалбоподателя на 21.01.2014 г. и 06.02.2014 г., са отчетени посочените фактури и парите са постъпили по сметка на агенцията и това е момента от който дисциплинарно наказващия орган е следвало да отчете сроковете за налагане на наказание.

Решаващият състав намира, че едва с писмо вх.№ 46-12-40-54/22.04. 2014 г. на дисциплинарно наказващия орган е станало известно поведението на жалбоподателя, което е квалифицирано като нарушение на служебните задължения. Ето защо най-ранната дата от която започват да текат сроковете за налагане на дисциплинарно наказание е 22.04.2014 г. Дисциплинарното производство е образувано по силата на заповед №А-321, издадена на 28.05.2015 г. , което е съобразено със преклузивните срокове по чл.94, ал.2 от ЗДСл.

Служебната проверка на съда не намери пропуски в хода на дисциплинарното производство, които да доведат до отмяна на заповедта. Съгласно императивното изискване на чл. 93, ал.1 от ЗДСл дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител и да му даде срок за писмени обяснения, да събере и оцени посочените от него доказателства.

Реализирането на дисциплинарната отговорност по чл. 89, ал.2 от ЗДСл. предполага да се установи осъществяване на някое от посочените в текста нарушения или в конкретния случай, с оглед мотивите на издадената заповед, наказващият орган следва да установи неизпълнение на служебните задължения по смисъла на чл. 89, ал.2, т.1 от с.з. Законодателят е предвидил специална процедура преди налагане на по-тежките дисциплинарни наказания по т.4 и т.5 на ал.1 от чл. 90 от ЗДСл, за да бъде изяснена без пристрастно фактическата обстановка и държавният служител да има възможност за

представяне на доказателства в своя защита. Установявайки една от процесуалните гаранции за законосъобразност на дисциплинарното производство, разпоредбата на чл. 96, ал.2 от ЗДСл вменява задължение на дисциплинарния съвет да изясни фактите и обстоятелствата по извършеното нарушение, като от своя страна чл. 93, ал.1 от ЗДСл задължава наказващият орган преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител, да му даде срок за писмени обяснения, да събере и оцени посочените от него доказателства.

В конкретния случай от жалбоподателя са поискани писмени обяснения, той лично е получил покана за това и не се е възползвал от правото си на защита. Неоснователно е възражението на жалбоподателя за незаконосъобразност на обжалваната заповед, поради несъобразяване на органа по назначаване със обстоятелството, че той е бил в невъзможност да даде обяснения поради отпуск по болест. На първо място със ЗДСл се уреждат условията и редът за възникването, съдържанието и прекратяването на служебното правоотношение с държавните служители. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 12 от Закона за администрацията, според която редът за назначаването и статутът на държавните служители се определят със закон. Държавните служители са самостоятелна категория служители, чиито права и задължения се уреждат от ЗДСл. Те се назначават на длъжности, посочени изчерпателно в Класификатор на длъжностите в администрацията. Държавната служба се изпълнява въз основа на назначаване от орган на държавна власт, който издава административен акт с предписана от закона форма и съдържание. Както назначаването е извършено при условията и реда на ЗДСл, така и прекратяването на служебното правоотношение е регулирано от този закон. Уреденият правен режим не предвижда специална закрила при уволнение на държавни служители, ползващи отпуск поради временна нетрудоспособност. При изчерпателна регламентация на правното положение на държавните служители, отклонения от тази уредба се допускат само с изрична правна норма. Законът не съдържа изключение относно прекратяването на правоотношението по време на отпуск поради временна неработоспособност. Аналогия с уредената закрила при трудовите правоотношения не може да се прави, предвид характера на служебното правоотношение. В ЗДСл няма правна норма, препращаща към субсидиарно прилагане на КТ за неуредените случаи. Точно обратно - нормите от КТ се прилагат по отношение на държавните служители само в изрично посочени от ЗДСл случаи. Липсата на нормативно установени случаи на специална закрила на държавните служители, при определен вид действия на органа по назначаване, предполага липсата на законодателна воля за установяване на "закрила". По изложените съображения, връчването на поканата по време на ползване на болничен отпуск от жалбоподателя не е незаконосъобразно. А в поканата са дадени множество варианти за представяне на обяснения включително и чрез конферентна връзка за улеснение на лицето. По делото са представени убедителни доказателства, от които е видно, че наказващият орган е положил усилие да изслуша лицето или да събере писмени обяснения от държавния служител преди да наложи дисциплинарното наказание, но това не е станало, като правилно е приложена хипотезата на чл.94, ал.3 от ЗДСл.

Настоящият състав намира, че наказващият орган правилно е приложил материалния закон, поради което оспорената заповед не страда от пороци, касаещи материалната ѝ законосъобразност.

От съдържанието на заповедта следва, че на жалбоподателят е вменено нарушение, извършено чрез бездействие във връзка със задълженията му да образува административно наказателно производство, да наложи принудителна административна мярка и не е

изпълнил свои преки задължения произтичащи от длъжностната му характеристика. Нарушението е индивидуализирано максимално конкретно и не оставя съмнение в какво се състои.

По изложените съображения заповедта за налагане на дисциплинарно наказание - порицание, е издадена от компетентен орган в предписаната от закона форма, при спазване на административно производствените правила, в съответствие с материалния закон и с неговата цел, поради което подадената срещу нея жалба следва да се отхвърли.

При този изход на делото и тъй като ответникът е заявил претенция за разноски, то същите следва да му бъдат присъдени в минимален размер на 360 лв., определен по реда на чл.8, ал.3 във връзка с чл.7, ал.1, т.1 буква „а“ от Наредба №1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 124 от ЗДСл, Административен съд – Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р.Г.Г.,***, срещу заповед № Д-02/26.01.2015 г. на Председателя на Държавната агенция по метрологичен и технически надзор, с която му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение на основание чл.107, ал.1, т.3 от ЗДСл.

ОСЪЖДА Р.Г.Г.,***, да заплати на Държавната агенция по метрологичен и технически надзор гр.София, сумата от 360 лв, представляваща разноски в настоящото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:/п/